

رادیو

و توسعه خوشه‌های کسب و کار در ایران

چکیده

امواج و فرکانس‌ها در دنیای پیچیده امروز، جایگاه و نقشی بسزا در پیشرفت و توسعه جامع بازی می‌کنند. ارتباطات اجتماعی، اساسی‌ترین ویژگی جوامع بشری است. ارتباطات اجتماعی اساس تکوین، تثبیت و تداوم جامعه را رقم می‌زند و گسترش و تعالی فرهنگ را فراهم می‌سازد. در فرایند ارتباطات آگاهی‌ها، نظرات و احساسات میان انسان‌ها تبادل و پیام انسان‌ها به یکدیگر منتقل می‌شود. از این روست که نبود آن به معنای سکون نسبی در حیات انسانی است که قطع انتقال دانسته‌ها و رکود فرهنگ را به دنبال دارد.

رادیو به دلیل قدمت و نیز ویژگی‌های منحصر به فرد دارای جایگاهی خاص در میان وسائل ارتباط جمعی است؛ چرا که سرعت انتقال پیام، قدرت و گستردگی و شعاع انتشار، سهولت دستیابی و عمومیت بهره‌مندی از آن و بالاخره انعطاف‌پذیری این وسیله، جایگاهی ممتاز به آن بخشیده است.

در حوزه توسعه اقتصادی و توسعه کسب و کارها نیز رادیو نقشی تعیین‌کننده دارد. در این راستا، رادیو با معرفی الگوهای توسعه اقتصادی کشور، مردم را از اهداف و خطمشی‌های آن آگاه می‌کند تا مردم با الگوی توسعه کشور هماهنگ شوند و نیز با معرفی ارزش‌ها و اصول اعتقادی موجود در فرهنگ جامعه که مؤید توسعه اقتصادی هستند، در زمینه توسعه اقتصادی گام برمی‌دارد و در نهایت، با ارائه تفسیر صحیح و کاربرد هر یک از این ارزش‌ها و اعتقادات در موقعیت و جایگاه خود در جهت رفع ناهماهنگی‌ها و توسعه اقتصادی تلاش می‌کند. یکی از این مدل‌های توسعه اقتصادی، توسعه خوشه‌های کسب و کار است. در این مقاله ابتدا به تبیین ادبیات توسعه خوشه‌ای و سپس به کارکرد و نقش رادیو در اجرای موفق آن می‌پردازیم.

دیباچه

توسعه همواره واژه‌ای بوده است که در دهه‌های اخیر در ادبیات علوم اقتصادی و سیاسی ایران بسیار رایج شده است. توسعه هر روز که جلوتر می‌رود، ابعاد و پیچیدگی‌های خاص خود را پیدا می‌کند. یکی از واژه‌های جدید در حوزه علوم اقتصادی، توسعه خوشه‌های کسب و کار است که از سال ۱۳۷۹ وارد ادبیات علوم توسعه‌ای کشور به طور جدی و حرفة‌ای شده است. سیاست کلی نظام درخصوص توسعه کشور حمایت ویژه از راهبرد این نوع توسعه است، ولی به دلیل نوبودن مفاهیم و ادبیات آن برای بیشتر مدیران اجرایی درگیر در کارهای توسعه‌ای و همچنین فقدان سند استراتئتری توسعه، خوشه‌های کسب و کار در مقیاس ملی، باعث کندی و پیشرفت این نوع توسعه و غالباً درگیری سازمان‌های اجرایی بر سر مفاهیم این نوع توسعه شده است. خوشه‌های صادرات محور (Export-Oriented)، خوشه‌های کارگرا (Work-Oriented)، خوشه‌های صنعتی (Industrial Cluster) و خوشه‌های تعاون محور (Cooperation-Oriented)، خوشه‌های ایجادی (Agriculture – Oriented)، همگی جزء واژه‌هایی هستند که بر اثر نبود یک ادبیات واحد در میان سازمان‌های اجرایی کشور به وجود آمده است و هر کدام به دنبال سازوکارهای خاص خود هستند.

توسعه اقتصادی مبتنی بر تولید و توزیع کارآمد کالاها و خدمات (Production & Service) است و این امر نیز برایه کاربرد مؤثر فناوری (Technology) برای حل مسائل و مشکلات قرار دارد. در این راستا، ایستگاه‌های رادیویی با معرفی الگوهای توسعه اقتصادی کشور، مردم را از اهداف و خطمشی‌های آن آگاه می‌کنند تا مردم با الگوی توسعه کشور هماهنگ شوند و نیز با معرفی ارزش‌ها و اصول اعتقادی موجود در فرهنگ جامعه که مؤید توسعه اقتصادی هستند، در زمینه توسعه اقتصادی گام برمی‌دارند و در نهایت، با ارائه تفسیر صحیح و کاربرد هر یک از این ارزش‌ها و اعتقادات در موقعیت و جایگاه خود در جهت رفع ناهماهنگی‌ها و توسعه اقتصادی تلاش می‌کنند.

کامران یگانگی

کارشناس ارشد مهندسی صنایع و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

شهرام ملزاده

دانشجوی کارشناسی ارشد
مدیریت فناوری اطلاعات

توسعه خوشهای کسب و کار

توان بالقوه خوشهای در ایجاد استغال، عامل اصلی توجه محافل سیاستگذاری به آنها بوده است. همچنین، موفقیت خوشهای مرکب از کسبوکارهای کوچک و متوسط در بازار جهانی و توان رقابتی آنها توجه سیاستگذاران و دولتمردان را در جهان به خود جلب کرده است. توسعه کسبوکارها مبتنی بر خوشهای به عنوان یک استراتژی توین سال هاست که موردنوجه سیاستگذاران و برنامه ریزان در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه قرار دارد.

خوشه کسبوکار به مجموعه‌ای از واحدهای کسبوکار به صورت حقيقی و حقوقی اطلاق می‌شود که در یک منطقه جغرافیایی و یک گرایش کسبوکار متصرف شده و با همکاری و تکمیل فعالیت‌های یکدیگر به تولید و عرضه تعدادی کالا و خدمات می‌پردازند و از چالش‌ها و فرصت‌های مشترک برخوردارند.

به طور کلی، خوشهای تعداد زیادی واحدهای اقتصادی خرد، کوچک و متوسط را دربرمی‌گیرند که از نظر جغرافیایی می‌توانند در سطح روستا، شهر و یا شهرستان و یا استان پراکنده باشند. بدین ترتیب، مشخصه خوشهای کسبوکار؛ تمرکز جغرافیایی، همکاری در تکمیل فعالیت‌های یکدیگر، تولیدات و خدمات مشترک و همین‌طور چالش‌ها و فرصت‌های مشترک است.

یک خوشه، نه فقط شامل واحدهای کسبوکار که تولیدات و یا خدمات مشخص خوشه را تولید و ارائه می‌کنند، بلکه به علاوه تأمین کنندگان، مواد اولیه، پیمانکاران فرعی، خریداران، صادرکنندگان، تأمین کنندگان، ماشین‌آلات، نهادهای مختلف پشتیبان، مشاوران، خدمات عمومی، واحدهای مرتبط به سیستم حمل و نقل و سایر ارائه‌کنندگان خدمات کسبوکار، که تولید در خوشه را به صورت مستقیم و غیرمستقیم تسهیل می‌کنند را نیز در بر می‌گیرد. در کنار اینها، گروههای دیگری از فعالان مثل اتحادیه‌ها، انجمن‌ها، تعاونی‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد که ترکیب کننده کسبوکار باشند، مختلف خوشه هستند نیز قرار می‌گیرند. به مجموعه‌های اشاره شده، «ذی‌نفعان خوشه» گفته می‌شود. خوشهای کسبوکار سفال

و سرامیک لاجین همدان (از خوشهای موردهمایت سازمان یونیدو برای اجرا در ایران در سال‌های گذشته)، چرم تهران (واقع در چرمشهر ورامین استان تهران)، حوله‌بافی چله‌خانه تبریز، قطعات خودروی تبریز (از خوشهای موردهمایت سازمان یونیدو برای اجرا در ایران در سال‌های گذشته)، سنج اصفهان و خوشه محصولات وابسته به خرما در خوزستان (موردهمایت سازمان فائزه جمهت مطالعه و بهبود در سال‌های گذشته) مثال‌هایی از خوشهای داخل کشور و خوشهای کشبا ف لوده‌یانا در هند، الکترونیک دره سیلیکون و سینمایی هالیوود در آمریکا، نساجی بیلا در ایتالیا و صنعت بیمه در لندن نمونه‌هایی از خوشهای کسبوکار در سایر کشورها هستند. در جدول شماره یک تعداد خوشهای شناسایی شده برحسب کد دورقمی در کشور ارائه شده است.

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، حدود ۱۹۲ خوشه کسبوکار (براساس آمارهای رسمی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران در سال ۱۳۸۸) تاکنون شناسایی شده‌اند. نکته قابل توجه اینجاست که از این تعداد فقط چیزی حدود ۴۰ خوشه دارای عامل توسعه هستند؛ یعنی حدود یک‌پنجم خوشهای شناسایی شده است که این رقم واقعاً زیبند

کشور ما با داشتن منابع انسانی مناسب و شایسته نیست.

اهمیت توسعه خوشهای برای سیاستگذاران گرچه بخش دولتی مسئول مستقیم توزیع منابع توسعه در درون خوشهای نیست، اما توسعه خوشهای کسبوکار بهدلایل زیر برای سیاستگذاران اهمیت دارد:

الف- خوشهای کسبوکار می‌توانند موتور محرکه اقتصاد ملی و منطقه‌ای باشند، زیرا در نتیجه توسعه خوشهای، بنگاههای درون خوشه با بازدهی بیشتر و استفاده تخصصی‌تر از امکانات و اولویت‌های موجود کار می‌کنند و بازه زمانی واکنش آنها نسبت به بازار بسیار کمتر از حالتی خواهد بود که به صورت انفرادی کار می‌کنند. از سوی دیگر، بنگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی مرتبط به سطح جدید و بالاتری از توان نوآوری می‌رسند.

ب- توسعه بنگاههای بخش خصوصی در قالب توسعه خوشهای، بهدلیل افزایش همکاری و انجام فعالیت‌های مشارکتی، دارای بازده بیشتری است. همچنین، هزینه مداخله دولت در سطح تک‌تک واحدها بسیار زیاد و راندمان آن بسیار پایین است. به علاوه در صورت موفقیت فرایند توسعه یک خوشه، این فرایند الگوی مناسبی برای توسعه و تعیین به سایر مناطق و خوشهای خواهد بود.

جدول شماره ۱

کد	نام گرایش	تعداد خوشهای شناسایی شده	درصد
۳۲	صناعات غذایی، آشامیدنی‌ها و دخانیات	۴۷	۲۴
۳۲	صناعات نساجی، پوشاک و چرم	۳۳	۱۷
۳۳	صناعات چوب و محصولات چوبی	۴	۲
۳۴	صناعات کاغذ، مقوا، چاپ و صحافی	۱	۰/۵
۳۵	صناعات شیمیایی	۱	۰/۵
۳۶	صناعات محصولات کائی غیرفلزی	۴۲	۰/۲۲
۳۷	صناعات تولید فلزات اساسی	۴	۲
۳۸	صناعات ماشین‌آلات، تجهیزات و ابزار	۴	۲
۳۹	صناعات متفرقه	۱۶	۸
	سایر	۱۰	۶
	جمع	۱۹۲	۱۰۰

منبع: آمار سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، مرداد ۱۳۸۸

افزایش دهد.
یکی دیگر از کارکردهای مؤثر رادیو، رسانیدن مشکلات توسعه خوشبها ای بدون واسطه به گوش مسئولان و سیاستگذاران توسعه خوشبها ای است. شاید کندی پیشرفت برنامه های توسعه خوشبها با تهیه گزارش های مردمی از سراسر کشور با تصویری درست از عملکرد مسئولان اجرایی و دست اندر کاران توسعه خوشبها بپهود یابد.
امیدواریم مشکلاتی که در طول سال های گذشته در رویکرد توسعه خوشبها وجود داشته است؛ از قبیل شفاف نبودن معیارهای ارزیابی پروژه ها، افراد متخصص و آموزش دیده قلیل در کشور، فقدان سازمان ها و انجمن های تخصصی در حوزه تخصصی خوش، نبود ادبیات مشترک میان سازمان ها و دستگاه های اجرایی خوش، تبیین عملکرد سازمان های بین المللی که در حوزه توسعه خوش در کشور فعالیت داشتند یا هنوز هم دارند، ...، با حضور پرنگ و جامع رادیو به مرور زنگ بیاخد و کشور شاهد رونق دویاره کسب و کارهای مختلف در سراسر ایران باشد!

منابع و مأخذ

- پایگاه اطلاع رسانی سازمان توسعه تجارت ایران (www.top.ir)
- پایگاه اطلاع رسانی سازمان صنایع کوچک (www.iraiec.ir)
- سند چشم انداز ۲۰ ساله جمهوری اسلامی ایران: پایگاه اطلاع رسانی مجمع تشخیص مصلحت نظام، گل محمدی، شهره (۱۳۸۸). «رادیو و توسعه ملی»، روزنامه دسالت، مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۶.
- منصوری، عیسی (۱۳۸۶). *کتابچه آشنایی با خوشبها های صنعتی*، تهران: سازمان صنایع کوچک.
- یگانگی، کامران (۱۳۸۹). *آشنایی با خوشبها کسب و کار صادرات گر*، تهران: سازمان بازرگانی.

یکسان نبودن ادبیات توسعه خوشبها میان دستگاه های اجرایی، فقدان اطلاع رسانی مناسب به آحاد مردم و منتقل نکردن درست مشکلات توسعه خوشبها به مسئولان و تصمیم گیران اصلی توسعه کشور، شاید معلول فقدان حضور رسانه ملی بقویزه رادیو در ستر سازی نرم این نوع توسعه است. در اردیبهشت ۱۳۸۷ با مصوبه هیئت وزیران برای تسریع در اجرای پروژه ها، بالاخره رسانه ملی در این مصوبه جایگاه حقیقی خود را شناخت. در این مصوبه بسیار هوشمندانه، رسانه ملی نقشی بی بدل ایفا می کند. فرهنگ سازی و شفاف سازی پروژه ها و تهیه گزارش از روند پروژه ها کاری بسیار طریف و پر مسئولیت است که بر عهده رسانه ملی گذاشته شده است. رادیو اقتصاد با درک صحیح این موقعیت به تولید برنامه های تخصصی در گستره ای به نام ایران مبادرت ورزیده است. کارشناسان و افراد دعوت شده به برنامه های این ایستگاه رادیویی خبرگانی از تمامی استان های ایران بودند که با تلاش بسیار سعی داشتند این ادبیات توسعه و دستاوردهای سایر کشورها را به آحاد مردم منتقل کنند.

عمل اصلی انتخاب رادیو برای فرهنگ سازی و تشریح ادبیات موضوع برای آحاد مردم و کسب و کارها یک دلیل بیشتر ندارد. بیشتر کسب و کارهای کشور در قالب کوچک و متوسط از مزایای توسعه خوشبها بجهه مند می شوند و بیشتر این افراد قطعات صنعت نفت و گاز در رادیو مأнос هستند. اگر سری به صنعتگران شاغل در خوشبها می شوند و می شوند و خوزستان و یا قطعه سازان لاستیک در روز و همچنین، صنعتگران سفال و سرامیک لالجین همدان بزینید، مشاهده خواهید کرد که بیشتر این صنعتگران در هنگام کار یا استراحت، شنونده برنامه های رادیو هستند که این امر اثرگذاری رادیو را در این صوف اثبات می کند. این مسئله برای سایر کسب و کارهای کوچک و متوسط نیز قابل تعمیم است.

رادیو می تواند با تولید برنامه های آموزشی در سطح مختلف به فرهنگ سازی در این باره پردازد و همچنین، با ایجاد اعتماد سازی میان دولت و مردم و سایر نهادهای اجرایی سطح سرمایه اجتماعی را در راستای توسعه خوشبها ای

انتخاب صحیح خوشبها، با توجه به حجم اثرگذاری آنها بر اقتصاد منطقه ای و ملی می تواند اثر زیادی بر موفقیت سیاستگذاران در این حوزه داشته باشد.

توسعه کشور با تکیه بر راهبرد توسعه خوشبها کسب و کار یکی از سیاست های کلی نظام بوده است، به طوری که در ماده ۱۰ سیاست های کلی نظام در بخش صنعت مصوب مورخ ۱۳۸۴/۵/۲۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام به صورت زیر به آن اشاره شده است:

- ایجاد خوشبها ای صنعتی از طریق تقویت صنایع کوچک و متوسط و برقراری پیوند آنها با صنایع بزرگ به منظور هم افزایی صنعت و ارتقای توان رقابتی.
- نیز در سند «چشم انداز بیست ساله ایران» به طور ماهرانه و طریفی به مواردی چون:
- پشتیبانی از کارآفرینی، نوآوری، پرورش استعدادهای فنی؛
- ایجاد اشتغال مولد و کاهش نرخ بیکاری؛
- ایجاد رفع موانع برای صادرات غیرنفتی؛
- تلاش برای دست یابی به اقتصاد متنوع و متکی بر سطح دانش و آگاهی و سرمایه انسانی؛

اشارة و تأکید شده است که همگی از دستاوردهای پروژه های توسعه خوشبها کسب و کار هستند.

تمایز توسعه منطقه ای با توسعه خوشبها

یکی از مواردی که همواره بر سر آن بحث بوده است، تمایز میان این نوع توسعه بوده است. توسعه منطقه ای به طور کلی دستیابی به همه اهداف اقتصادی ... در یک منطقه مشخص را مدنظر قرار می دهد؛ در حالی که توسعه خوشبها ای مجموعه ای از فعالیت ها را که تولید یک محصول یا خدمات مشخص را در قالب همکاری های تکمیل کننده شکل می گیرند، در کنار نهادها و بنگاه های پشتیبان و تأمین کننده دنبال می کند. گرچه خود این کار توسعه محلی و منطقه ای را نیز تقویت می کند.

جایگاه و نقش رادیو

پس از ده سال، هنوز جایگاه اصلی توسعه خوشبها کسب و کار کشور مشخص نیست.